

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119236330
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6119236330.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pajštúnskej č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pajštúnskej č. 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: C. Q., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v F., na ul. X. č. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 686,99 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 08.06.2021 č.k. 13Csp 10/2020-203, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a stranám sporu náhradu trov nepriznal.
2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný dňa 06.02.2013 uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb. K tejto zmluve bol dňa 03.11.2014 uzavretý dodatok, predmetom ktorého bola aktivácia programu služieb Happy XL NAJ a zároveň bol poskytnutý žalovanému telefón za akciovú cenu.
3. Nebolo sporné, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o poskytovaní verejných služieb, v ktorej bol označený ako účastník fyzická osoba podnikateľ s údajmi jeho zápisu v živnostenskom registri. Zo strany žalobcu však v konaní nebolo nielen preukázané, ale ani len tvrdené, že by sa tento záväzkový vzťah mal týkať podnikateľskej činnosti žalovaného, resp. že by žalovaný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, čo by bolo v zmysle ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka a ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka predpokladom aplikácie Obchodného zákonníka na vzniknuté vzťahy. Je potrebné si totiž uvedomiť, že aj podnikatelia môžu vystupovať ako subjekty bežných občianskoprávných vzťahov a môžu medzi sebou uzatvárať zmluvy, ktoré sa netýkajú ich podnikateľskej činnosti, resp. pri ktorých nekonajú v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Napokon, aj z ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že spotrebiteľom môže byť aj podnikateľ fyzická osoba, ktorá má svoju obchodnú alebo inú podnikateľskú činnosť, ak pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci svojho predmetu činnosti, a to je aj tento prípad.
4. Zo žalobcom uvedených tvrdení ani z predloženej zmluvy nevyplýva, aby žalovaný s poskytnutými službami ďalej podnikal, a preto žalovaný bol považovaný za spotrebiteľa podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a pri rozhodovaní sa vychádzalo zo spotrebiteľskej povahy právneho vzťahu.

Dokonca aj samotný žalobca si v žalobe uplatňoval úroky z omeškania vo výške podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nie podľa ust. § 369 Obchodného zákonníka. Žalobca, okrem tvrdení o tom, že žalovaný bol podnikateľ, neuviedol žiadne tvrdenia o obchodnej povahe veci a na tvrdenia žalovaného o spotrebiteľskej povahe veci nereagoval žiadnym dôkazným návrhom.

5. Žalobca sa v konaní domáhal úhrad splatných viac ako tri roky pred podaním žaloby a keďže všeobecná trojročná doba jednotlivých úhrad podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka plynula odo dňa ich splatnosti, všetky požadované úhrady boli v čase podania žaloby, ak by aj skutočne uhradené neboli, premlčané. Keďže žalobca si svoje právo uplatnil na súde až po uplynutí viac ako troch rokov od splatnosti, a teda až po uplynutí premlčacej doby, toto právo v prebiehajúcom konaní v zmysle ust. § 54a Občianskeho zákonníka nie je možné vymáhať. Súd prvej inštancie preto žalobu zamietol.

6. Výrok o trovách odôvodnil ust. § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 262 ods. 1 a ods. 2 C.s.p.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo vyhovené. Alternatívne požadoval rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že v súdenom prípade je nelogické, že žalovaný až na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 08.06.2021 uviedol, že zmluvu uzatváral za účelom bežného telefonovania a úhrady za tieto služby nemal zahrnuté v účtovníctve podnikateľa. S vyššie uvedeným žalobca nemôže v žiadnom prípade súhlasiť, nakoľko žalovaný pri uzatváraní zmluvy vydokladoval svoje živnostenské oprávnenie a teda žalovaný jednoznačne uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba podnikateľ, o čom svedčia aj údaje uvedené v zmluve, najmä údaj o identifikačnom čísle podnikateľa. V rámci údajov vyžadovaných postupom pre uzatvorenie zmluvy predložil údaje, ktoré žalovaného identifikujú ako fyzickú osobu podnikateľa. Ak by žalovaný mal pri zatváraní zmluvy vôľu služby poskytnuté postupom užívať ako fyzická osoba nepodnikateľ, tak by pri uzatváraní zmluvy uviedol identifikačné údaje s uvedením dátumu narodenia, prípadne rodného čísla. Žalovaný do pojednávania konaného dňa 08.06.2021 žiadnym spôsobom nespochybnil, že zmluvu uzatvoril a taktiež, akým spôsobom ju uzatvoril. Rovnako neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, pre ktoré by sa mal obsah ním slobodne a dobrovoľne vykonaného úkonu interpretovať inak a spôsobom, ktorý je v rozpore s prejavom vôle žalovaného uskutočneného pri uzatváraní zmluvy. Postupca pri uzatváraní zmluvy konal v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ. Je preto absurdné, keď súd následne posúdi zmluvný vzťah ako spotrebiteľský, keď zo zmluvy, ako aj z dodatku vyplýva pravý opak. V súdenom prípade teda ide o obchodnoprávny vzťah, a preto premlčacia doba je 4 roky a nie 3 roky, ako to v napadnutom rozhodnutí prezentoval súd. Vzhľadom ku skutočnosti, že žaloba bola podaná na súde dňa 22.02.2019, ani jedna z faktúr uplatnených v žalobe nie je premlčaná.

8. Zmluva ako aj dodatok boli jednoznačne uzatvárané na obchodné meno žalovaného s uvedením jeho identifikačného čísla. Tvrdenie žalovaného o tom, že služby využíval za účelom bežného telefonovania, ako aj to, že služby nemal zahrnuté v účtovníctve, považuje žalobca za irelevantné. V žiadnom prípade nemôže byť na ťarchu veriteľa, akým spôsobom dlžník využíva poskytované služby, teda či telekomunikačné služby využíva na podnikateľský alebo súkromný účel. Zabezpečenie užívania telekomunikačných služieb výhradne na podnikateľskú činnosť ani nie je z objektívnych dôvodov v možnostiach veriteľa, resp. akéhokoľvek dodávateľa. Takisto veriteľ nemá dosah na vedenie si účtovníctva žalovaného, a preto nemôže za to, že žalovaný si do účtovníctva nezahrnul aj telekomunikačné služby. Zákon pritom neustanovuje povinnosť žalobcu uviesť v žalobe o aký nárok sa jedná (spotrebiteľský, obchodný). Uvedené patrí výlučne do právomoci súdu a to hlavne s ohľadom na zásadu iura novit curia (práva pozná súd).

9. Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

10. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednáva a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych

zisteníach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na argumentáciu samotného žalobcu obsiahnutú v návrhu na vydanie platobného rozkazu. V tomto návrhu žalobca jednoznačne uviedol, že návrhom sa uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy alebo z iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Zároveň zdôraznil, že týmto návrhom si neuplatňuje obchodnoprávny nárok. Ak následne žalovaný na pojednávaní konanom dňa 08.06.2021 potvrdil, že zmluvu uzatváral hlavne za účelom bežného telefonovania, teda ako spotrebiteľ, len potvrdil spotrebiteľský charakter zmluvy uvádzaný žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Terajšie tvrdenie žalobcu popierajúce spotrebiteľský charakter uzatvorenej zmluvy je tak možné hodnotiť len ako účelové s cieľom vyhnúť sa posudzovaniu premlčania z hľadiska ustanovení Občianskeho zákonníka.

13. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ust. § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto zákona, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva uzatvorená právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Právny predchodca žalobcu mal v predmete svojej činnosti uzatváranie zmlúv o poskytovaní verejných služieb a v priebehu konania nebolo žalobcom preukázané, aby zmluva so žalovaným bola uzatvorená za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalovaného. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybností dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len poukaz na to, že v zmluve sú obsiahnuté identifikačné údaje žalovaného ako živnostníka, ktoré neposkytujú odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania, zamestnania, resp. podnikateľská činnosť s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či žalovaný pri uzatváraní zmluvy skutočne konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. O to viac to platí za situácie, ak samotný žalobca spotrebiteľský charakter uzatvorenej zmluvy pôvodne vôbec nespochyboval. Neskoršie tvrdenie o nespotebiteľskom charaktere sporu vzniknutého zo zmluvy zo strany žalobcu nebolo ničím právne významným preukázané.

15. Podľa ust. § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

16. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

17. Cieľom dôkaznej povinnosti, vychádzajúc z tohto ustanovenia, je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť.

18. V dôsledku nesplnenia dôkaznej povinnosti žalobcu vo vzťahu k tvrdeniu o nespotebitel'skom charaktere vzťahu vzniknutého na základe uzatvorenej zmluvy, bolo potrebné na vzniknutý právny vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a teda aj ust. § 54a, podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ust. § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. V prejednávanej veci, ako to vyplýva z obsahu spisu, ani jedna zo súm požadovaných žalobcom, nebola uplatnená v priebehu uplynutia trojročnej premlčacej doby vyplývajúcej z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca si svoje právo na súde uplatnil až dňa 22.02.2019, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Keďže takto uplatnené premlčané právo nie je možné vymáhať, súd prvej inštančie správne postupoval, ak žalobu žalobcu zamietol.

20. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli a neúspešný žalobca nemá právo na ich náhradu.

22. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštančii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).